

Verlangen.

een paar afschuwelijk leelijke „raksasa's”, het ongebreidelde zonlicht in al zijne felheid
volgelingen van de booze goden Kala en vallend op die eenvoudige witsteenen poort,
zijne vrouw Doerga, welk waardig tweetal haar gevend een aureool van schoonheid,
men om der wille van de smeer steeds door zoo stralend, zoo innig mooi, dat ik, in be-
allerlei offeranden gunstig tracht te stemmen. wondering verzonken, voor een oogenblik
Rechts een vrij groote waringin, die met zijne alles vergat, niet dacht aan den lijdensweg,
reusachtige dichte bladerenkroon den geheelen die mij straks, op onzen terugtocht, weer zou
voorgond in zijn slagschaduw hulde en bijna wachten.
geen zonnestraaltje doorliet. Maar daar achter Breda, 1 Februari '10.

VERLANGEN,

DOOR

JOHAN LUGER.

In nachten kan ik zoo verlangen
Naar streeling van je zachte wangen,
Naar tred van voetjes op den grond,
Naar kussen van je zoete mond.

Zoo vaak heb 'k op je liggen wachten
Veel lange kommerlijke nachten,
Maar telkens ging het duister heen
En bleef ik klagelijk alleen.

En lange lig ik dan te droomen,
Van dat je eindelijk zal komen . . .
Dat je je armen naar me breidt
En je voor eeuwig aan me wijdt.
